

szegedi ünnepi hetek

Mihály és Zombori László közös kiállítása a Juhász Gyula Művelődési Központban.

Wieber Mariann jelmeztervező művész kiállítása a Bartók Béla Művelődési Központban augusztus 20-ig.

Papp György grafikusművész tüzzománcai a Palotta Galériában, augusztus 20-ig.

Szabó Erzsébet üvegtárgyai a Képcsarnok Gulácsy Termében, augusztus 22-ig.

Gubesi Attila festőművész kiállítása az Ifjúsági Házban, augusztus 31-ig.

A Móra Ferenc Múzeum állandó kiállításai: Csongrád megyei parasztbútorok és népviseletek; Lucs-kép-

gyűjtemény; Móra-émlékszóba; a Fekete-házban: Vihart aratva — Csongrád megye munkásságának élete és harcai 1867—1945; Buday György élete és munkássága; Magyar katonai egyenruhák: a Vár-múzeumban; Szeged múltja, jelene, jövője; a Kass Galériában: Bélyegek, bélyegtervek, mini- és maxi-könyvek Kass János műhelyéből.

Varga Máttyás kiállítóháza (Bécsi körút 11/A).

Nemzeti Történelmi Emlékpark (Ópusztaszer).

Ifj. Lele József néprajzi gyűjteménye (Tápe).

Kenderfonó gyártörténelmi kiállítás (Rigó utca 5—7).

Paprikamúzeum (Szentmihálytelek).

Schönberg—Boublil—Kretzmer: Nyomorultak. A rockopera előadása a Dóm téren ma és holnap este fél 9-kor.

A harmadik szegedi táblakép-festészeti biennálé a Képtárban és az Ifjúsági Házban, augusztus 20-ig.

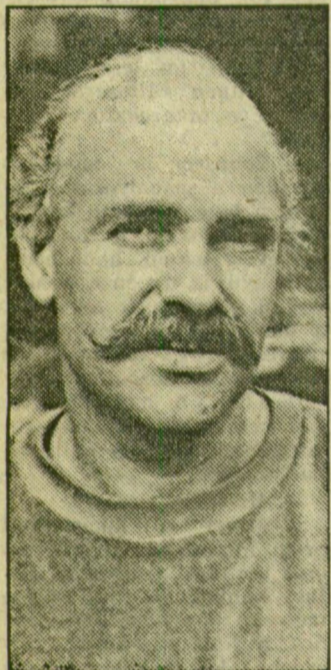
Dér István, Lóránt János, Novák András, Pál

Schönbergék Szegeden

A Nyomorultak tegnap esti premierje alkalmából Szegedre látogattak a mű szerzői: Claude-Michel Schönberg, Alain Boublil, Herbert Kretzmer, valamint Camreron Mackintosh producer. A vendégeket az előadás megtekintése előtt hivatalában fogadta Papp Gyula, a városi tanács elnöke. Képünkön: Mackintosh, Schönberg és Boublil.

Javert felügyelő: Makrai Pál

Hogy egészen őszinte legyek: többet vártam... mindenekelőtt a színház az első...

— Javert szólama hála-hon nem értékelték volna annyira, mint külföldön, pedig úgy érzem, elég jól sikerült. Őszintén örülök, a személyes barátságom túl is, hogy Sasvári Sanyinak igazi népszerűséget hozott Jézus. A kritikák nagy része rólam is elismerően szólt, nem panaszkodhatom. De valahogy a szakmai elismerés tűnt kevésnek. Azokra a fórumokra gondolok, mint a rádió, tévé, film, amik a színeszt éltetik. Néhányszor kisebb szerepekben felbukkantam azért a televízióban, egyszer a Nézzük együtt! című ajánló műsort is vezetem.

— Felfedezhettünk a színez-zenekar tagjai közt is... — Ez a társaság pusztán kedvtelésből alakult, ösztönzéstől rendszeresen fogunk játszani, valószínűleg a Thália Színházban. Eddig jobbára csak az Illés-, Omega-, LGT-émlékkoncerteken léptünk fel, a későbbiekben önálló számokat is tervezzük. Ezek óta dolgozom a Nokedli együttesel, a Prim pedig a közeljövőben alakul, a hasonló nevű menedzseriroda égisze alatt. Persze

— Mit tart a darab zenei stílusáról? — Amikor először hallottam, még kazettáról, szépnek, romantikusnak találtam... Igaz, hiányzott az előadás teljessége. Aztán kétszer láttam Londonban, meggyőződtem. Egyébként is, ha valami első hallásra megtetszik, gyorsan kihullik belőlem. Amj viszont fokozatosan nyeri el a tetszésemet, jóval mélyebb nyommat hagy. A Szupersztárral is így voltam. A Nyomorultaknak erős a hangulati hatása. Ma túl sok a száraz, modern dolog, ezért nagy az emberek igénye a jóízű romantikára.

Varjú Erika

Vezényel: Maklári László

(Maklári Lászlót sokféle „szerepben” láttam már — még „szegedi korában” az ütőhangszerek között, szimfonikus koncertet, rockoperát, operettet vezényelve, beszélgetve alkotótársakkal a Fesztivál elnevezésű vendéglátóipari egységben... Nem láthattam sokféle „szerepben”, például tanítás közben a színművészeti főiskolán, külföldi impresszáriókkal való tárgyaláson, nem láthatom az isztambuli óperában, ahol majd vendégkarmester lesz, se Münchenben, se Zürichben, se otthoni zenehallgatásai közben, se elektroakusztikai szerkeztüket válogatva valamelyik nyugati világcég boltjában... Ezért és ennek ellenére is biztos vagyok benne: bármit csinál, kedvvel, örömmel, intenzíven, kíváncsian, energikusan, igényesen teszi. Ilyen ember. Riportalanynak is ideális: fűrgén és logikusan sorjázó mondatait a „második jelzőrendszer” gazdag eszköztárával kíséri, meggyőző, szuggesztív, empátiás és kellemesen közvetlen. Így hát meg is állapíthatom magamban: a Fővárosi Operettszínház zenei vezetője, az itthon és külföldön egyaránt „kapós” karmester — ugyanolyan ember, mint volt, valamikor, ifjú szegedi zenész korában.)

— Mit gondol a karmester: mitől világsiker a Nyomorultak?

— A show-business világában egy jó menedzser, producer sikert csinálhat — akármiből. Sokan azt mondják, a Nyomorultak is a rockvonalba illeszkedik, s mint ilyen, ennek a speciális üzletágnak világsikerű terméke. Én azonban azt gondolom, hogy azért sikeres, mert a világon végigsöpörő nosztalgiahullámmal érkezett, az általános romantika felé fordulás idején. Siker, mert olyan, mint egy nyitott képeskönyv, Jean Valjean mindenütt érvényesíthető modellfigurájával, a forradalmár és szerelmes Marius-ideállal. Egyáltalán nem utolsósorban azért, mert a kor divatja szerinti, kitűnően megcsinált a zenéje. Sokféle stílust ötvöző, sokfelől merítő, operai és popelemeket vegyítő ez a Schönberg-muzsika.

— Nyugat-európai kritikusi közül sokan eklektikusnak mondták...

— Lehet mondani, a szónak abban az értelmében — ami miatt egyébként számomra nagyon is vonzó

— hogy sokféle stílusjegy ismerhető föl benne.

— Sokoldalúságot kíván az előadóművészeketől?

— Pontosan. Engem kifejezetten inspirálnak az ilyen jellegű, összetett művek; erőpróbára készítetnek, a különféle előadói stílusokban való jártasságot igénylik. Ugyanez a helyzet az énekes színészekkel.

— Mi lenne, ha hagyományos operai hangokkal adnák elő?

— Szokványos daljáték lenne. Azt kell mondanom, rockmúlttal rendelkező énekes színészeket kíván ez a mű, akik a bel canto és a torkosabb rockstílust képesek vegyíteni. Sem az a fajta keményebb rockhang, amit például a Jézus Krisztus igényel, sem a hagyományos operai éneklés nem jó ide, hanem a kettő elege, amely énektechnikailag nehéz feladat elé állítja a szereplőket.

— Mennyiben minta a londoni előadás?

— Mindenben. Háromszor láttam: Mi ugyan nem tudunk 50 milliót költeni a hangrendszerre, de azért sikerülnie kell... Ha az elektronika most csodót mond, ha a technikai közvetítés nem sikerül, féléves munka veszik kárba. Szerencsére ritkán gondolok erre, hiszen Várkonyi Máttyás már a Jézus Krisztus idején is olyan hangot tudott produkálni, mint soha, senki még a Dóm téren, s most is: zeneszerzőként konstruálja meg a hanghatást, tehát nem pusztán technikai, hanem jóval összetettebb munkát végez. Erősen bízom benne,

— hogy minden technikai zavar nélkül megy le az előadás, akkor pedig lehet a nézőtérben sírni és örülni; mert lehet, nem kell szégyellni... — Szeretném kihasználni az alkalmat, és az Operettszínház megújítási törekvéseiről kérdezni. Hol tartanak? — Többlepcős tervünk van három éve... Azóta évente hosszabb turnékat bonyolítunk, a müncheni Deutsches Theaterrel kötött hosszú távú szerződés alapján. Most is kint van már a társulat a Csárdáskirálynővel, naponta telefonon tartjuk a kapcsolatot, Szegedről egyenesen Münchenbe megyek én is. Két és fél, három hónapos kinti előadás-sorozatunk anyagi hasznából a színház technikai és társulatfejlesztését tervezzük, erre pedig azért van szükség, mert komplex zenés színházat, sokféle műfaj magas szintű előadására képes társulatot szeretnénk. Minél előbb, mert a zenés műfajok népszerűségét már csak az nem veszi észre, aki nem akarja, s nem lenne jó, ha még hosszabb ideig kellene elnézni a publikumnak az előadói színvonal egyenlenségét.

*

(Tulajdonképpen egészen hihető, hogy a „szakmai körökben” kissé lenézett műfaj, az operett is visszanyeri hamarosan eredeti rangját a zenei világirodalomban. S tán a jövődó lexikonokban a műfaj magyarországi megújító között ott lesz a név: Maklári László...)

Sulyok Erzsébet

A barikádon

A forradalmárok között a kis Gavroche — és Javert felügyelő...